

520

Besluit van 8 september 1986 strekkende tot wijziging van het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering (Stb. 1971, 550), het Verstrekkingenbesluit Bijzondere Ziektelkostenverzekering 1968 (Stb. 1977, 444) en het Besluit voortzetting verstrekkingen ziekenfondsverzekering (Stb. 1969, 517)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 6 februari 1986, DGVGZ/VTA/VE, nr. 31399, gedaan in overeenstemming met de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, L. de Graaf;

Gelet op de artikelen 8, tweede en derde lid, en 93 van de Ziekenfondswet (Stb. 1964, 392) alsmede de artikelen 6, tweede en derde lid, en 77 van de Algemene Wet Bijzondere Ziektelkosten (Stb. 1967, 655);

Gezien de adviezen van de Ziekenfondsraad (adviezen van 26 januari 1984, SG/GGZ/751, 23 augustus 1984, SV/17958, 25 oktober 1984, SV/ERK/15804 en 20 december 1984, SV/SGZ/33696);

De Raad van State gehoord (advies van 23 april 1986, no. W.13.860081);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 22 augustus 1986, DGVGZ/VTA/VE, nr. 33098, uitgebracht in overeenstemming met de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, L. de Graaf;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering (Stb. 1971, 550)¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Artikel 1, onder a, komt te luiden:

a. «Onze Minister»: Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

B

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel j komt te luiden:
  - j. hulp in een psychiatrische polikliniek;
2. Onder wijziging van de aanduiding van de onderdelen k tot en met o in l tot en met p wordt na onderdeel j een nieuw onderdeel k ingevoegd, luidende:
  - k. psychiatrische deeltijdbehandeling;

C

Artikel 3, onder b, komt te luiden:

- b. niet-klinische genees-, heel- en verloskundige hulp met uitzondering van de hulp in een psychiatrische polikliniek, te verlenen:
  1. door een specialist, onverminderd het bepaalde krachtens artikel 4, derde lid, naar de omvang bepaald door hetgeen in de kring van de beroepsgenoten gebruikelijk is, of
  2. vanwege een academisch ziekenhuis;

D

Artikel 12, eerste lid, komt te luiden:

1. Opneming en verder verblijf in een ziekenhuis omvatten met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 13 en 14:
  - a. in een ziekenhuis, niet zijnde een psychiatrisch ziekenhuis of psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis:
    1. genees-, heel- en verloskundig onderzoek, genees-, heel- en verloskundige behandeling en verpleging;
    2. door Onze Minister aan te wijzen soorten van transplantatie van weefsels en organen alsmede vergoeding van kosten, verband houdend met het verkrijgen van het meest passende transplantatiemateriaal, een en ander in de omvang en onder de voorwaarden door Onze Minister vast te stellen;
  - b. in een psychiatrisch ziekenhuis onderscheidenlijk in een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis:
    - de hulp bestaande uit onderzoek, behandeling en verpleging, een en ander in de omvang en onder de voorwaarden door Onze Minister vast te stellen.

E

Artikel 13 komt te luiden:

Artikel 13

1. Voor opneming en verder verblijf in een ziekenhuis dient een opnemingsindicatie te bestaan. Onze Minister bepaalt wat onder een opnemingsindicatie in geval van opneming en verder verblijf in een ziekenhuis zoals bedoeld in artikel 12, eerste lid, onder a en b, wordt verstaan.
2. Het ziekenhuis moet als zodanig door Onze Minister zijn erkend. Tenzij en voorzover door Onze Minister bij de erkenning anders is bepaald, geldt de erkenning niet ten aanzien van transplantatie van weefsels en organen en ten aanzien van een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis. Al hetgeen de erkenning betreft wordt door Onze Minister nader geregeld.

F

Artikel 20 komt te luiden:

Artikel 20

1. Hulp in een psychiatrische polikliniek omvat onderzoek en behandeling, een en ander in de omvang en onder de voorwaarden door Onze Minister vast te stellen.
2. Onze Minister kan de omvang van door hem aan te wijzen soorten van de in het eerste lid bedoelde hulp beperken en bepalen in welke gevallen en in welke mate de verzekerde bijdraagt in de kosten daarvan.
3. Voor de hulp in een psychiatrische polikliniek dient een indicatie te bestaan. Onze Minister bepaalt wat onder een indicatie wordt verstaan.
4. Onder een psychiatrische polikliniek wordt verstaan een polikliniek van een psychiatrisch ziekenhuis dan wel een polikliniek van een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis.

G

Na artikel 20 wordt een nieuw artikel ingevoegd luidende:

Artikel 20a

1. De psychiatrische deeltijdbehandeling omvat in de omvang en onder de voorwaarden door Onze Minister vast te stellen onderzoek, behandeling en verzorging gedurende een gedeelte van de dag.
2. Voor psychiatrische deeltijdbehandeling dient een indicatie te bestaan. Onze Minister bepaalt wat onder een indicatie wordt verstaan.

ARTIKEL II

In het Verstrekkingenbesluit Bijzondere Ziektekostenverzekering 1968 (Stb. 1977, 444)² worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid, onder A, onderdeel d, wordt «Onze Minister en Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk gezamenlijk» vervangen door: Onze Minister.
2. In de eerste volzin van het tweede lid van artikel 1 wordt «door Onze Minister en – voor wat betreft de in het eerste lid, onder A, sub d, bedoelde categorieën van inrichtingen – door Onze Minister en Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk» vervangen door: Onze Minister.
3. Het derde lid van artikel 1 komt te luiden:
Onze Minister geeft aan wat wordt verstaan onder de in het eerste lid, onder A, bedoelde categorieën van inrichtingen, onder dagverblijf voor gehandicapten, onder gezinsvervangend tehuis voor gehandicapten en onder dagbehandeling in een verpleeginrichting.

B

Artikel 2 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid worden de volgende wijzigingen aangebracht:
– In de tweede volzin wordt de zinsnede «door Onze Minister en Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk gezamenlijk» vervangen door: Onze Minister;

– in de derde volzin wordt de zinsnede «door Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk, gehoord de Ziekenfondsraad» vervangen door: Onze Minister.

2. Het tweede lid komt te luiden:

Tenzij en voorzover door Onze Minister bij de erkenning anders is bepaald geldt de erkenning niet:

a. voor een ziekenhuis ten aanzien van transplantatie van weefsels en organen en ten aanzien van een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis;

b. voor een verpleeginrichting ten aanzien van dagbehandeling in een verpleeginrichting.

C

In artikel 3 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De leden 1 tot en met 4 komen te luiden:

1. Opneming en verder verblijf in een ziekenhuis omvatten met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 13 en 14:

a. in een ziekenhuis, niet zijnde een psychiatrisch ziekenhuis of een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis:

1. genees-, heel- en verloskundig onderzoek, genees-, heel- en verloskundige behandeling en verpleging;

2. door Onze Minister aan te wijzen soorten van transplantatie van weefsels en organen alsmede vergoeding van kosten, verband houdend met het verkrijgen van het meest passende transplantatiemateriaal, een en ander in de omvang en onder de voorwaarden door Onze Minister vast te stellen;

b. in een psychiatrisch ziekenhuis onderscheidenlijk in een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis:

de hulp bestaande uit onderzoek, behandeling en verpleging, een en ander in de omvang en onder de voorwaarden door Onze Minister vast te stellen.

2. Opneming en verder verblijf in de in artikel 1, eerste lid, onder A, sub b-e, bedoelde inrichtingen houden in de door de inrichting te verlenen geneeskundige hulp, verzorging, verpleging en behandeling met dien verstande, dat de aard en omvang daarvan worden bepaald door de bestemming van de inrichting. Onze Minister stelt per categorie van inrichtingen nadere regelen vast betreffende de inhoud en de omvang van genoemde verstrekkingen.

3. Opneming en verder verblijf in de in artikel 1, eerste lid, onder A, bedoelde inrichtingen houden tevens in:

a. tandheelkundige hulp, in de omvang en onder de voorwaarden door Onze Minister vast te stellen;

b. farmaceutische hulp, in de omvang bepaald bij of krachtens de Ziekenfondswet;

c. in verband met de in de inrichting toegepaste behandeling en verpleging noodzakelijke kunst- en hulpmiddelen;

d. kleding voor zover de verstrekking daarvan samenhangt met het karakter en de doelstelling van de inrichting. Onze Minister kan per categorie van inrichtingen nadere regelen vaststellen betreffende het bepaalde onder a-d.

4. Opneming en verder verblijf in de in artikel 1, eerste lid, onder A en G, bedoelde inrichtingen houden niet in de verstrekking van onderwijs, kleedgeld en zakgeld.

2. In het zesde lid wordt «Onze Minister en Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk regelen» vervangen door: Onze Minister regelt; «stellen» wordt vervangen door: stelt.

3. In het zevende en tiende lid wordt «Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk» telkens vervangen door: Onze Minister.

D

Artikel 5, tweede lid, komt te luiden:

2. De hoogte van de in het eerste lid bedoelde bijdrage en de regelen omtrent de verdere uitvoering van dat lid worden vastgesteld door Onze Minister en Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid tesamen.

E

Artikel 6 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het tweede lid komt te luiden:

2. Onze Minister bepaalt voor elk van de verstrekkingen genoemd in artikel 1, eerste lid, onder A, B, C, D, G, H en J, wat onder een indicatie wordt verstaan. Voor wat betreft opname en verder verblijf in een psychiatrisch ziekenhuis en opname en verder verblijf in een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis bepaalt Onze Minister afzonderlijk wat onder een indicatie wordt verstaan.

2. De leden 3 en 4 vervallen.

ARTIKEL III

Het Besluit voortzetting verstrekkingen ziekenfondsverzekering (Stb. 1969, 517)³ wordt gewijzigd als volgt:

Artikel 1, tweede lid, komt te luiden:

2. Indien een verzekering krachtens de Ziekenfondswet is beëindigd, vindt alsnog de levering plaats van het kunst- of hulpmiddel waarvoor reeds voor het einde van de verzekering toestemming was verleend.

Evenzo vindt alsnog de levering plaats van een nieuwe of overgezette tandheelkundige prothese, zijnde een plaat-, overkappings-, opbouw- of frameprothese, alsmede van kronen of bruggen, indien hiervoor nog ten tijde van de verzekering toestemming was verleend en de levering plaatsvindt binnen twee maanden na het einde van de verzekering, tenzij het ziekenfonds, gehoord de adviserend tandarts, als bedoeld in artikel 1, onder a, van het Besluit tandheelkundige hulp ziekenfondsverzekering (Stcrt. 1968, 254), een langere termijn vaststelt, welke niet langer kan zijn dan één jaar. Onder levering is mede begrepen het aanbrengen of de plaatsing van de prothetische voorziening.

ARTIKEL IV

In afwijking van artikel I, onder B en G, kan door instellingen die op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit in het bezit zijn van een erkenning voor de verstrekking psychiatrische nachtbehandeling als bedoeld in de artikelen 2, onder j, en 20 van het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering, zoals die artikelen tot bovenbedoeld tijdstip luiden, tot 1 januari 1989 die verstrekking nog worden verleend in de omvang en onder de voorwaarden zoals die op bovenbedoeld tijdstip golden.

ARTIKEL V

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1987.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 11 juni 1985, Stb. 338

² Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 18 december 1981, Stb. 767

³ Gewijzigd bij koninklijk besluit van 6 februari 1973, Stb. 57.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 november 1986, nr. 218.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting het het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 8 september 1986

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees

Uitgegeven de *achtentwintigste* oktober 1986

De Minister van Justitie a.i.,
C. P. van Dijk

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

De afgelopen decennia heeft de *geestelijke gezondheidszorg* in het algemeen en de psychiatrische hulpverlening in het bijzonder zich ontwikkeld tot een sector binnen de volksgezondheid met een eigen identiteit en een eigen onderling samenhangend voorzieningenpakket. Het verstrekkingenpakket van de Ziekenfondswet en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten sluit daar niet op aan. Zo is de verstrekking «opneming en verder verblijf in een ziekenhuis» onvoldoende toegesneden op het specifieke karakter van de hulpverlening in psychiatrische ziekenhuizen en in psychiatrische afdelingen van algemene ziekenhuizen.

Bij brief van 8 mei 1981 nr. 265828 DG Vgz/VKG/VE heeft de toenmalige Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne dan ook de Ziekenfondsraad verzocht advies uit te brengen over het verstrekkingen- en erkenningenbeleid inzake de (intramurale) psychiatrische voorzieningen. Uitgangspunt was dat voor een goede beleidsvoering doorzichtige, samenhangende en goed af te bakenen structuren moesten worden gehanteerd, waarbij de (intramurale) psychiatrische hulpverlening als een samenstel van aparte verstrekkingen diende te worden beschouwd. Grondslag voor deze zienswijze vormde ondermeer het rapport over de uitvoering van fase 2 (planningsaspecten) van de Werkgroep huisvesting psychiatrie, alsmede de brief van de Nationale Ziekenhuisraad van 20 april 1978 waarin de eigen (multidisciplinaire) identiteit van de psychiatrische hulpverlening werd benadrukt.

Op 26 januari 1984 heeft de Ziekenfondsraad advies over een nieuw stelsel van psychiatrische verstrekkingen uitgebracht; voorgesteld wordt om terzake van samenhangend pakket in te voeren. Met deze wijziging van het verstrekkingenpakket voor de geestelijke gezondheidszorg is niet zozeer een uitbreiding beoogd alswel een herordening, gericht op een betere afstemming van (de inhoud van) het pakket op de bestaande voorzieningen. De wijziging heeft dan ook geen financiële consequenties.

De uitvoering van dit advies vormt een belangrijke stap ter verwezenlijking van de in de Nieuwe Nota Geestelijke Volksgezondheid (Kamerstukken II, 1984-1985, 18 463, nr. 2) vervatte beleidsvoornemens. De ontwikkelingen op het terrein van de geestelijke gezondheidszorg staan echter niet stil, daarom zal aan de Ziekenfondsraad over enige tijd gevraagd worden het nieuwe verstrekkingenpakket te evalueren. Naast de invoering van bedoelde verstrekkingen zullen aansluitend aan dit stelsel erkenningseisen worden vastgesteld. Een door de Ziekenfondsraad voorbereid advies hieromtrent wordt binnenkort verwacht.

Tot nu toe is de *dagverpleging* in (algemene) ziekenhuizen in artikel 3, onder b, van het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering gekoppeld aan de niet-klinische specialistische hulp. De laatste jaren heeft de dagverpleging zich echter ontwikkeld tot een, een aantal uren durende, vorm van verpleging in een ziekenhuis, voorzienbaar en noodzakelijk in verband met het op dezelfde dag plaatsvinden van een onderzoek of behandeling door een medisch specialist. De dagverpleging wordt daardoor beschouwd als een functie van de ziekenhuisverpleging. Aanpassing van het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering is om deze reden noodzakelijk. Daar artikel 12 van voornoemd besluit betreffende de opneming en verder verblijf in een ziekenhuis de dagverpleging mede omvat, kan de passage over de dagverpleging in artikel 3 van het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering vervallen.

Voorts is van de gelegenheid gebruik gemaakt om in de verstrekkingenbesluiten duidelijker tot uitdrukking te brengen dat transplantaties niet behoren tot het verstrekkingenpakket, behoudens de aangewezen soorten van transplantatie. Hiertoe is op grond van de volgende overwegingen besloten.

Op dit moment is niet volstrekt duidelijk of en in hoeverre bepaalde transplantaties behoren tot het verstrekkingspakket. In het Besluit ziekenhuisverpleging ziekenfondsverzekering (Stcrt. 1969, 50) zijn vermeld de transplantatie van huidweefsels, een hoornvlies dan wel een nier. Dit zou erop kunnen duiden dat alleen deze vormen van transplantatie deel uitmaken van het verstrekkingspakket. Niettemin wordt echter ook een andere interpretatie gehanteerd, die erop neerkomt dat de benoeming van de soorten transplantatie in dat besluit niet zozeer de omvang van het recht op transplantaties aangeeft, doch veeleer betrekking heeft op de vergoedingen van de bijkomende donorkosten. De bestaande onduidelijkheid zou ertoe kunnen leiden dat bepaalde vormen van transplantatie min of meer automatisch worden opgenomen in het verstrekkingspakket, derhalve zonder dat deze uitbreiding van dat pakket onderworpen is geweest aan een afzonderlijke beslissing, op basis van een verantwoorde prioriteitenstelling. De onderhavige wijziging, erop gericht dat duidelijk wordt gesteld dat alleen door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur aangewezen transplantaties van weefsels en organen behoren tot het verstrekkingspakket, past dan ook in het beleid dat er, mede in het licht van de problematiek van de grenzen van het verstrekkingspakket, waarop de Ziekenfondsraad in zijn advies van 25 oktober 1984 heeft gewezen, op is gericht te komen tot een goede afweging bij de besluitvorming met betrekking tot uitbreiding van het verstrekkingspakket.

Ingevolge artikel 1, tweede lid, van het Besluit voortzetting verstrekkings ziekenfondsverzekering kan na beëindiging van de ziekenfondsverzekering alsnog levering plaatsvinden van een nieuwe of overgezette *tandheelkundige prothese*, waarvoor reeds voor het einde van de verzekering toestemming was verleend. Bij de uitgebreidere prothetische hulp die onder meer ingevolge artikel 9a van het Besluit tandheelkundige hulp ziekenfondsverzekering (Stcrt. 1968, 254) kan worden verleend, strekt de behandeling zich soms uit over een lange periode of vindt de behandeling gefaseerd plaats. De bovengenoemde bepaling van het Besluit voortzetting verstrekkings ziekenfondsverzekering blijkt niet in alle gevallen hetzelfde te worden geïnterpreteerd. De onderhavige wijziging van artikel 1, tweede lid, van voornoemd besluit strekt ertoe daaraan een einde te maken.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Met de onderhavige wijzigingen van het Verstrekkingsbesluit ziekenfondsverzekering worden naast de bestaande verstrekkings op het terrein van geestelijke gezondheidszorg (psychotherapeutische hulpverlening door een vrijgevestigde psychiater/zenuwarts en – in het kader van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten – hulp vanwege een Regionale instelling voor ambulante geestelijke gezondheidszorg) als afzonderlijke verstrekkings ingevoerd: opnemings en verder verblijf in een psychiatrisch ziekenhuis onderscheidenlijk in een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis, hulp in een psychiatrische polikliniek en psychiatrische deeltijdbehandeling. Daarvan vielen de eerste twee onder de bestaande verstrekkings opnemings en verder verblijf in een ziekenhuis, de laatste vormt een vervanging van de verstrekkings psychiatrische dag- of nachtbehandeling.

Met de nieuwe verstrekkings psychiatrische deeltijdbehandeling is de psychiatrische nachtbehandeling vervallen. Om voor psychiatrische nachtbehandeling geïndiceerd te zijn diende een verzekerde overdag eigen bezigheden te hebben. De effectiviteit van een behandeling na een normale dagtaak zal over het algemeen geringer zijn dan van een behandeling overdag. Bovendien is gebleken dat soms huisvestingsproblemen van de verzekerde voor het verlenen van de verstrekkings psychiatrische

nachtbehandeling aanleiding waren, omdat die behandeling tevens overnachting omvatte. Voor dergelijke gevallen zijn andere voorzieningen, bij voorbeeld op het gebied van de maatschappelijke dienstverlening, meer aangewezen. Slaapdeprivatie, die tot nu toe soms in het kader van de psychiatrische nachtbehandeling plaatsvindt, wordt thans als een klinische behandeling aangemerkt. Gelet op het vorenstaande kan de verstrekking psychiatrische nachtbehandeling vervallen.

Naast behandeling overdag blijft behandeling in de avonden wel mogelijk. Met de invoering van dit pakket psychiatrische verstrekkingen en de nog op een later tijdstip te formuleren verstrekking «hulp in een beschermende woonvorm» ontstaat een integraal samenhangend en logisch geordend stelsel van verstrekkingen, dat is afgestemd op de voorzieningen op het gebied van de geestelijke gezondheidszorg. Voor het overige moge worden verwezen naar hetgeen is vermeld in het algemene deel van de toelichting.

Artikel II

Aan de wijzigingen van het Verstrekkingenbesluit Bijzondere Ziektekostenverzekering 1968 liggen dezelfde overwegingen ten grondslag, welke ook hiervoor bij de toelichting op artikel I zijn vermeld.

Artikel IV

In dit artikel is opgenomen een overgangsregeling welke de instellingen die op dit moment op basis van een erkenning de verstrekking psychiatrische nachtbehandeling verlenen gedurende twee jaren de gelegenheid biedt om zich aan de nieuwe situatie aan te passen.

Het onderhavige besluit is aan de hand van de beknopte vragenlijst zoals opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur op dereguleringsaspecten getoetst. Daaruit bleek dat dit besluit uit dereguleringsoogpunt niet relevant is.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees